

عنوان مقاله:

جهان آخرت و تن پسین در دین زرتشت

محل انتشار:

مجله عرفانیات در ادب فارسی، دوره 3، شماره 12 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مریم شهبازی

ویدا نداف

خلاصه مقاله:

اعتقاد به معاد و رستاخیز، از بن مایه های جهان بینی ایرانیان باستان و زرتشتیان می باشد، زیرا بدون باور به پایدانی برای جهان، آفرینش آغازین نیز کامل نمی شود و امری بی هدف است. در این پژوهش، جهان آخرت و تن پسین در دین زرتشتی را مورد بررسی قرار داده ایم. و از معراج نامه های کتیبه کرتیر و ارداویراف نامه مدد گرفته ایم تا به اهمیت رستاخیز و بی هدف نبودن جهان آفرینش پی ببریم. هر انسانی بازتاب اعمال خود در این جهان را به صورت پاداش و جزا در جهان دیگر خواهد دید. در روز رستاخیز گناهکاران و پرهیزکاران از یکدیگر جدا شده و هر یک فراخور کنش و کردار خود پاداش و جزا خواهند دید. گناهکاران به دوزخ می روند و پرهیزکاران در بهشت جای می گیرند. البته بنابر اعتقادات زرتشتیان، دوزخ ابدی نیست و گناهکاران نیز پس از آنکه جزای اعمال بد خود را دیدند به بهشت در آیند و در آنجا به ادامه زندگی مینوی خود می پردازند.

کلمات کلیدی:

tan-e-pasin, Restāxez, ruwan, ahu, fravaši, تن پسین, رستاخیز, روان, بوی, اهو, دین, فروشی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1724925>

